

I u srednjoj je Dalmaciji bilo u srednjem trijasu provala užarene rastaljene kamene mase, ali su te erupcije puno manjeg opsega no u južnoj Dalmaciji. Najprije se je našao od ovih nalazišta diorit na Konjskom vrhu kod Knina. To je mješavina od glinenca, amfibola i tinjca.

Zrnatog diabaza (vapn. natronov glinenac i augit, prema tome slična sastava kao i noritni porfiriti južne Dalm.) nađoše do sada na jedno 20 mjesta u području sinjskog trijasa, napose južno od srednjeg toka Sutine, no i uz južno podnožje brežuljaka oko Sinja, na istoku u okolici Marasa, na jugu sve do sjevernog ruba sinjskog polja, a na zapadu do istočnog ruba lučanske kotline.

Osim toga dolazi u okolici Knina kamenje, koje pripada diabazima, i to je čas porfirasto (sa uprskanim glincem i augitom), a čas opet gusto; ovakova su nalazišta kod Topolja ist. od Knina, sjeverno otud kod Zagrovića, Plavno i Strmica.

Na otoku Visu dolazi uz obalu južno od Komiže tamnosivo kamenje bogato glincima, koje se od oštrljatih krednih vapnenaca već iz daleka iztiče svojom bojom i zaobljenim oblikom. To su gromače pršince, u kojima je komada gromadnog kamenja razne veličine: velikog kao pjest, a sad opet gromača velikih po nekoliko stopa. Jednolična osnova je izrešetana šupljinama i luknjicama, koje su djelomično ispunjene kalcitom (uleđenim vapnencem), i vlaknastim prehnitom. Dalje prema Komiži ovo kamenje izbija na površinu, a po Tschermaku je to jedna vrsta diallagita (sitnozrna mješavina vapn. glinenca, diallaga i magnetita). U okolici ima isadre i sadrenih lapora, koji pokazuju, da su i tu u susjedstvu eruptivnog kamena najdublji slojevi trijasa uslijed erupcije uzdignuti.

Osim toga izgrađeni su i neki otočići (školjevi) zapadno od Visa od eruptivnog kamenja kao n. pr. otočić Brusnik kod sv. Andrije, koji i ima oblik sasvim različan od školjeva, koji su od krednog vapnenca i dolomita.

Ovo je kamenje slično spomenutom kamenju na Visu, a nešto je svijetlije boje i ima porfirasto izlučenog glinenca.

I otočić Jabuka (Pomo) sačinjen je od eruptivnog kamenja, koje je H. v. Foullon odredio kao augitni diorit i koji sastoji od vapn. natr. glinenca, augita (diallaga) i amfibola.